

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 2

Siječanj - Veljača 2018

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Uzdanje svim ljudima 2

Međunarodne Biblijske Studije

Gospodin će providjeti 14

Nijedan ti Bog nije sličan 16

Narod slavi Jahvu 18

Pomoli se i potraži Božje lice 20

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

MARCH/APRIL 2018

First Issue published December 2013

Printed in USA

Uzdanje svim ljudima

„Mir će biti djelo pravde, a plod pravednosti – trajan pokoj i uzdanje. Narod će moj prebivati u nastambama pouzdanim.“ — Izaija 32: 17, 18

MNOGI BI MOGLI biti skloni zaključiti da je među ljudima vrlo malo uzdanja u pozitivni ishod bezbrojnih problema koji pogađaju današnji svijet. Zapravo, jedino uzdanje koje se ljudima čini jasnim ide u dva smjera. Prvo, među većinom postoji uzdanje da će se problemi u svijetu samo pogoršavati. Drugo, svi su uvjereni da je njihov pojedinačni životni vijek ograničen, i da će prije ili kasnije umrijeti.

Ne poričemo činjenicu da se stanje u svijetu doista pogoršava, bez obzira na to je li ono u skladu s političkim, društvenim, moralnim ili drugim aspektima postojanja čovječanstva. Također se slažemo da će, prema sadašnjem poretku stvari, smrt nastaviti svoju strašnu misiju prema milijardama ljudi na Zemlji. Ako su, međutim, takve stvari naša jedina uzdanja u odnosu na čovjekovu budućnost, tada malo toga s radošću možemo očekivati. Dosljedno svjedočanstvo Biblije, međutim, predstavlja mnogo drugačiji pogled na budućnost Zemlje i čovjekovo postojanje na njoj.

Naš uvodni tekst odlomak je iz Svetog pisma, u kojem su obećani uvjeti pravednosti, mir i pokoj među ljudima. Osim toga, on govori o "uzdanju" da će ti uvjeti doći. Svakako, u mjeri u kojoj tražimo takva obećanja i

imamo povjerenje da će se ista ostvariti, naš bi pogled u budućnost čovječanstva trebao biti puno svjetliji. Trebali bismo biti spremni gledati dalje od sadašnjih problema i biti sigurni kao što je bio i psalmist David, da Božja "srdžba" glede sadašnje silazne putanje čovječanstva "...samo za tren traje..., a čitav život dobrota njegova. Večer donese suze, a jutro klicanje."—Psalmi 30: 5

UZDANJE POVEZANO S VJEROM

Riječ "uzdanje" koja se koristi u našem uvodnom tekstu označava povjerenje, uvjerenost i vjerovanje. Uzdanie, osobito s obzirom na Božja obećanja za budući blagoslov čovječanstva, zahtijeva vjeru. Ovaj zahtjev je zabilježio apostol Pavao kada je definirao vjeru kao odnos prema "onome čemu se nadamo" i "stvarima koje ne vidimo" (Hebrejima 11: 1). Obećanja koja su Izaija, David i drugi proroci zabilježili bila su te vrste. To su bile stvari kojima se nada i koje još nisu viđene—to jest, bile su obećanja za budućnost. Vjerom, ovi su ih starozavjetni Božji sluge zazivali, i bili uvjereni u njihovo eventualno ispunjenje. Doista, Pavao kaže: "U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanjâ, već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili..."—vs. 13

Vjera i uzdanje koje proizlazi iz nje, poput vjere koju su imali Izaija, David i drugi, ne temelji se na slijepom vjerovanju, što je zapravo lakovjernost. To je također zabilježio Pavao u svojoj definiciji vjere. Vjera može postojati samo, kaže Pavao, ako se stvari kojima se nadamo temelje na "materiji", a stvari koje se ne vide temelje na "dokazu". Materija i dokaz koji su bili osnova vjere tim drevnim vjernicima ogledali su se prvenstveno duž dvije linije. Tvar je bila ono što su razumijeli od

Božjih vječnih planova i svrhe čovječanstva. Dokazi su bili dnevne smjernice i pravci koje su pojedinačno priznavali kao da dolaze od Boga tijekom njihovog svakodnevnog života.

Ključni primjer oba aspekta vjere nalazimo u Abrahamu. Kad ga je Bog zamolio da žrtvuje svog sina Izaka, nešto što je gotovo nezamislivo učiniti s ljudskog stajališta, Abraham nije oklijevao. To je bilo zbog toga što je "materija" nade u uskrsnuće bila čvrsto utemeljena u njegovu umu, toliko da je Pavao rekao kako je Abraham bio siguran da Bog može uskrisiti Izaka, "čak i od mrtvih." Aspekt "dokaza" Abrahamove vjere pokazao se odmah nakon toga, jer kad je podigao ruku da ubije svog sina, anđeo Gospodnji se umiješao i čudesno spasio Izaka od sigurne smrti. Stoga, Pavao dalje kaže da je Abraham primio natrag svog voljenog sina "od mrtvih ... u predslici."—Hebrejima 11: 19

Iako se samo od rijetkih tražilo da dokažu svoju vjeru na način kako se to od Abrahama tražilo, u osnovi se radi o istim načelima. Čak i danas istinska vjera mora biti utemeljena na suštini Božjeg plana i njegovim temeljnim doktrinama, kao i na dnevnim dokazima njegove providnosti i nadilaženju u životima njegovog naroda. Takva vjera mora u nama razviti shvaćanje da će čak i nevolje kojima Bog dopusti da nas snađu, stvarati u nama "postojanost, prokušanost, ... nadu," i "mironosni plod pravednosti" ako smo na pravi način "njime uvježbani". (Rimljanima 5: 3-5; Hebrejima 12: 6-11). Prema tome, obećanja Božja kojima se "nadamo", ali "nisu vidljiva" u njihovom dovršenom stanju su vrlo stvarna i mogu biti potvrđena u "u punini vjere"—Hebrejima 10: 22

VOĐENI DUHOM SVETIM

Osim velike vjere koju su pokazivali junaci starih vremena, kao što je prikazano u njihovim spisima, njihov je zapis također vođen Božjim Svetim Duhom—njegovom moći i utjecajem. Apostol Petar ističe ovu važnu činjenicu. Navodi da "nam je potvrđena proročka riječ te dobro činite što uza nju prijanjate kao uza svjetiljku što svijetli na mrklju mjestu – dok Dan ne osvane i Danica se ne pomoli u srcima vašim. Ponajprije znajte ovo: nijedno se proroštvo Pisma ne može tumačiti samovoljno jer nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili."—2.Petrova 1: 19-21

Za one koji danas nastoje izvršiti Božju volju u svojim životima, Duh Sveti je također potreban za njihov krajnji uspjeh u ostvarivanju "punog uzdanja vjere" u svim Božjim obećanjima. Kroz pomoć i utjecaj njegova Duha pomoću kojeg njegov narod raste u razumijevanju Božjeg plana i kroz kojeg se i oni razvijaju, svakodnevno, u sliku osobnih atributa Nebeskog Oca—sabranih u ljubavi.—Ivan 16: 13; 1.Ivanova 4: 16

OGRANIČENA VJERA—OGRANIČENO UZDANJE

Većina u kršćanskom svijetu bez sumnje tvrdi da imaju vjeru i uzdanje. Međutim, u većini slučajeva, to je vrlo ograničeno područje. Uzdanje u Božja obećanja uglavnom se shvaća kao da se odnosi na samo relativno mali postotak neprojenih milijardi ljudi koji su ikada živjeli. Za ostale, njihova je sudbina zaključena kao vječno uništenje na ovaj ili onaj način. Isto vrijedi i za opću perspektivu same zemlje, a mnogi ustraju u uvjerenju da je zemlja doslovno osuđena na uništenje.

Takva ograničena vjera u potpuno svjedočanstvo Božje riječi, neizbježno će rezultirati ograničenim uzdanjem u njegova obećanja. Ako vjerujemo da je Bog svemira nemoćan, ili bez ljubavi, pa tako ne može pružiti potpunu priliku kojom bi se njegovo ljudsko stvorenje moglo povratiti u sklad s njim, naše uzdanje u njegove plemenite kreacije biti će krajnje ograničeno. Ako, također, pretpostavimo da će Bog uništiti zemlju, prekrasan dom kojeg je stvorio za čovjeka, kako možemo zaključiti išta osim da je sve učinjeno uzaludno. Ovdje ponovo, "sigurna riječ proroštva" pruža uzdanje, ali samo onima koji imaju dovoljno vjere. "Da, ovako govori Jahve, nebesa Stvoritelj – on je Bog – koji je oblikovao i saznao zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje: Ja sam Jahve i nema drugoga." "Zemlja uvijek ostaje."—Izaija 45: 18; Propovjednik 1: 4

GRIJEH I SMRT

Kako bismo bolje shvatili i stekli uzdanje u Božja obećanja koja se nalaze u Svetom pismu, nužno je da ispitamo neke detalje, sadržaj njegovih vječnih nauma i ciljeva. Sve se to nalazi i u njegovoj Riječi. Dakle, ako nam Biblija znači ono što bi trebala, moramo je prihvatiti u cijelosti kao nadahnutu Božju Riječ. Na njenim prvim stranicama obaviješteni smo da su naši prvi roditelji stvoreni na sliku Božju. To znači da su bili savršeni i obdareni božanskim osobinama ljubavi, suosjećanja i razumijevanja. Sigurno je da, ako bi zemlja bila ispunjena takvim ljudima, ne bi bilo nikakvih nemilih zala koje danas rastužuju čovječanstvo.—1.Mojsijeva 1: 27, 28

Ovi savršeni primjerci ljudske vrste bili su upućeni da se pokoravaju Božjem zakonu i bili su obaviješteni da bi ih neposluh mogao dovesti do smrti. (1.Mojsijeva 2: 17) Bili su neposlušni i stigla ih je smrtna presuda. Uskoro, nastalo je još problema. Kain je ubio svog brata Abela, a ubijanje još uvijek traje. Silazna putanja ljudske rase je konstantna. Zapis otkriva da je manje od dvije tisuće godina nakon pada čovjeka "svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća."—1.Mojsijeva 6: 5

Potop je uništio taj zli društveni poredak, ali ubrzo nakon toga grijeh i sebičnost ponovno su počeli rasti, i svaka je generacija od tada doživjela njihove strašne posljedice. Bilo je ratova i mnoštva drugih nesretnih događaja koji su potvrdili činjenicu da je ljudska rasa doista propala i nesposobna spasiti sebe od grešnog puta prema dolje. Biblija to potvrđuje, kao i stranice svjetovne povijesti.—Rimljanima 3: 9-19, 23

OBEĆANO OSLOBOĐENJE

Međutim, u svakoj je generaciji postojala nekolicina ljudi koji su nastojali sačuvati svoju vjeru u Boga i koji su pokušali zaustaviti plimu ljudske sebičnosti. Abraham je bio jedan od njih, kao što je objašnjeno na prethodnim stranicama. Bog je Abrahamu dao čudesno obećanje, uvjeravajući ga da će kroz njegovo "sjeme" ili potomstvo sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene. Kad je Abraham pokazao svoju potpunu vjeru u Boga svojom voljom da prinese svoga sina Izaka kao žrtvu paljenicu, Bog je potvrdio obećanje svojim zavjetom.—1.Mojsijeva 12: 3; 22: 15-18

Ovo je obećanje prenešeno Izaku i kasnije Jakovu, Abrahamovu unuku. (1.Mojsijeva 26: 4, 28: 14)

Kad je Jakov umro, to je obećanje postalo baštinom svog naroda Izraela. Za pobožni Izrael ovo obećanje Abrahamu bilo je temelj njihove nade u dolazak Mesije. Kako su oni shvatili, Mesija bi uspostavio moćnu vlast u Izraelu, takvu koja bi blagoslovila i dopirala do svih obitelji ili naroda zemlje.

Najveći događaj koji se ikada dogodio na zemlji do tada bilo je rođenje Isusa, koji je poslan u svijet kako bi ispunio mesijansko obećanje. Međutim, rođenje Isusa u to vrijeme privuklo je slabu pozornost. Pastiri, kojima su anđeli objavili navještaj o Isusovom rođenju, bez sumnje su učinili ono što su mogli kako bi proširili vijesti, ali to je bilo skromno objavljivanje događaja tako važnog čovječanstvu. Mudri ljudi koji su došli kasnije bili su uvelike impresionirani, a i vjerojatno su u određenoj mjeri proširili vijest. Možda je najveća objava Isusovog rođenja bila povezana s Herodovim pokušajem pokolja sve hebrejske djece na tom području. Dakle, kao i danas, dobro je privremeno zasjenjeno zlom.

Bez obzira na količinu pozornosti koja je dana Isusovom rođenju, zbilo se jedan od najvećih događaja u povijesti. Bila je to zraka svjetlosti u noći ljudskog iskustva, jer se rodio onaj kojeg je Stvoritelj obećao kao otkupitelja čovječanstva od sila grijeha i smrti. Nesumnjivo, rođen je u malim jaslama, ali njegovo rođenje objavili su Božji sveti anđeli. Rođen je zbog konačne uloge kao Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni.—Izaija 9: 6, 7

MESIJA I KRALJ

Isus je također rođen da bude veliki Mesija i Kralj obećanja. Njegovi su učenici vjerovali da je to njegova sudbina, a doista je i bila. Očekivali su od njega

da odmah uspostavi svoje kraljevstvo, prvo da izbavi Izrael iz jarma rimskog ropstva, a zatim da preuzme vlast nad svijetom. Međutim, dok je Isus pokazivao svojim čudima da je sposoban ostvariti velike stvari, učenici su vidjeli malo ili nikakvih dokaza da je stvorena nova vlast pod njegovim vodstvom.

Ono što su vidjeli bio je porast neprijateljstva prema Isusu od strane vjerskih vladara. Učenici nisu razumjeli Isusov stav pred licem rastuće plime protivljenja. Rekao im je da namjerava otići u Jeruzalem i da očekuje da će biti zarobljen i smaknut. Nisu to mogli uskladiti s očekivanjima koja su imali od svog Učitelja. Petar je savjetovao Isusu da ne ide u Jeruzalem, a poslije je pokušao spriječiti njegovo uhićenje pomoću mača.—Matej 16: 21-23; 20: 18, 19; Ivan 18: 10, 11

Međutim, sve je bilo uzaludno. Isus je bio odlučan predati se svojim neprijateljima, iako je mogao zatražiti od svog Nebeskog Oca za pomoć svetih anđela za koje je smatrao da su božanska volja za njega. (Matej 26: 53) Premda su im srca bila tjeskobna, učenici nisu mogli ništa poduzeti kako bi promijenili slijed događaja. Njihov je Mesija i kralj bio izdan i uhićen. Doveden je pred svećenike i vladare kako bi bio suđen, ponižen, pretučen, nosio krunu od trnja stavljenu na njegovu čelo, i bio pribijen na križ, gdje je pušten da umre. Njegova je smrt popraćena velikim potresom, a zavjesa se hramska razdrije. (Matej 27: 51) Također nastaje tama po svoj zemlji—prikladni simbol tame grijeha i smrti koju je ovaj koji je bio poslan od Boga došao na zemlju rastjerati.—Luka 23: 44, 45

OTKUPITELJ

Žrtvom svoga života Isus je dao otkupljenje od grijeha i smrti za cijelo čovječanstvo. Osim što je bio budući kralj svijeta, on je sada bio Otkupitelj ljudske rase. U to vrijeme, međutim, učenici to nisu razumjeli, i bili su zbunjeni činjenicom da je njihov Učitelj dopustio da ga njegovi neprijatelji ubiju. Njihova velika radost zbog rođenja i čudotvorne službe bila je zasjenjena razočaranjem, tugom i zbunjenošću izazvanim njegovom smrću.

Vjera učenika bila je toliko čvrsta utemeljena u činjenici njegovog mesijanstva da su malo pridavali pažnju nekim njegovim izjavama koje su ukazivale na to kako očekuje da će umrijeti od ruke svojih neprijatelja. Kako bi se to moglo dogoditi njihovom Mesiji? Kada je bio razapet, nejasno su se prisjećali njegovog obećanja da će "treći dan" biti uzdignut od smrti, i toga su se držali kao posljednje nade.—Matej 16: 21; Luka 9: 22

Rano ujutro tog trećeg dana, neke su žene otišle do groba kako bi dovršile balzamiranje Isusovog tijela i našle ga prazna. Anđeo je objasnio da njihov Učitelj nije tamo, da je uskrsnuo. Isus se ukazao Mariji Magdaleni i uputio je da ode i kaže njegovim učenicima da više nije mrtav. (Luka 24: 1-10; Ivan 20: 11-18) Kasnije toga dana, Isus se kao stranac ukazao dvojici svojih učenika na putu prema Emausu, a nakon što ih je pitao zbog čega tuguju, objasnili su što se dogodilo i dodali: "A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo."—Luka 24: 13-21

Iz proročanstva Staroga zavjeta, Isus je istaknuo toj dvojici učenika da je bilo potrebno da Mesija trpi i umre, te da će obećanja njegove slave kao Mesije i

Kralja biti ispunjena kasnije. Nakon što im Isus iščeznu s očiju, ovi su učenici rekli jedan drugome: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?"—vss. 26-32

Bez sumnje, srca svih učenika gorjela su velikim plamom kada su se uvjerali da je njihov Učitelj uskrsnuo od mrtvih. Međutim, samo nekolicina Isusovih posvećenih sljedbenika vjerovala je da se ovo veliko čudo doista dogodilo. Uskrsnuće Isusa Krista od mrtvih bio je najznačajniji i najljepši događaj u svjetskoj povijesti, ali mu je posvećeno premalo pažnje. Dobre vijesti o tome, kako su ih širili njegovi vjerni sljedbenici, dopirale su uglavnom do gluhih ušiju.

SADAŠNJI SPOMEN

Posljednjeg petka u ožujku, i u nedjelju nakon toga, smrt i uskrsnuće Isusovo će biti obilježeno od strane stotina milijuna ljudi. Bit će mnogo veselja, duhovne glazbe, pa čak i povorki. Mnoge će crkve imati najveće godišnje okupljanje, i propovijedat će se rječite propovijedi. Ipak, pravi smisao Isusove smrti i uskrsnuća još uvijek nije poznat većini ljudi. Doista, mnogi koji propovijedaju u ovim danima bit će i sami zbunjeni ovim stvarima, kao i većina u svojim zajednicama.

Ova dva velika događaja—Isusova smrt i uskrsnuće—bili su presudni za uspjeh Božjeg plana. Bez Isusove smrti, čovječanstvo bi ostalo pod smrtnom osudom, pa stoga ne bi moglo biti novog jutra radosti za ljudsku rasu. Međutim, budući da je Isus dao svoj život kao "otkup za sve", a time i odredio poništavanje smrtno kazne, obećano radosno jutro ipak će se ispuniti. (Psalmi 30: 5) Velika činjenica Isusove smrti kao čovjekovog

Otkupitelja bit će "u svoje vrijeme dano svjedočanstvo" svim ljudima.— 1.Timoteju 2: 3-6

UZDANJE PUTEM NJEGOVOG USKRSNUĆA

Mrtvi Otkupitelj nije mogao izbaviti čovječanstvo od smrti, niti mrtvi kralj vladati i blagosloviti sve obitelji na zemlji, kako je Bog obećao Abrahamu. Stoga je sljedeći veliki korak u ostvarenju Božjeg plana za ljudsko spasenje bilo Isusovo uskrsnuće od mrtvih. Nebeski Otac je pokazao moć da ispunjava obećanja podizanjem Isusa od mrtvih. (Djela apostolska 2: 32, 1.Korinćanima 15: 3, 4) Ovo pokazuje da ništa ne može uspješno ometati ostvarenje Božjeg plana punog ljubavi za podizanje ljudske rase od propadanja uzrokovanog neposluhom prema njegovom zakonu.

Uistinu, uskrsnuće Isusa Krista od mrtvih bijaše sjajna zraka nade za poremećeni i umirući svijet čovječanstva. U današnjem mračnom svijetu kaosa i patnje ljudi općenito govoreći nemaju pravog poznavanja Boga. On to zna. Međutim, kada se "na zemlji pojave tvoji sudovi, uče se pravdi stanovnici kruga zemaljskoga" (Izaija 26: 9)

Taj dan presude, temeljen na ljudskom učenju pravednosti, još je uvijek budućnost. U vezi s tim, Apostol Pavao objašnjava da Bog "ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih."—Djela apostolska 17: 31

UZDANJE SAMO PUTEM BOŽJEG PLANA

Ne postoji nikakvo uzdanje mira i spokoja, kad govorimo o našem uvodnom tekstu, koje se može naći bilo gdje u današnjem svijetu. Samo kada gledamo na

Božji sveti plan, kao što nam je prikazan u njegovoj Riječi, imamo nadu. U tom je planu Isus Princ mira, budući učitelj i pravedni sudac naroda, i onaj koji će prosvijetliti cijelo čovječanstvo. U njemu vidimo velikog Mesiju iz obećanja, i onoga koji će biti novi i pravedni Kralj zemlje.

Uzdamo se da će cijeli Stvoriteljev plan, usredotočen na Isusa, imati slavan ishod na zemlji, jer je Otac "dao svog jedinorođenog Sina" i podigao ga od mrtvih. (Ivan 3: 16) Neka nas sve naša sjećanja na Isusovu smrt i uskrsnuće u narednim tjednima ove godine nadahnjuju s željom većom nego ikad prije kako bismo čitavom svijetu govorili o blagoslovljenim vijestima i uzdanju kraljevstva smještenom u njemu!

Gospodin će providjeti

Ključni redak: „*Bog će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj! – odgovori Abraham. I nastave put.*“

1.Mojsijeva 22: 8

Izabrani tekst:

1.Mojsijeva 22: 1-14

IZVANREDAN PRIMJER

vjere u Boga u vrijeme Starog zavjeta prikazan je kroz Abrahama, koji si je ljubavlju i poslušnošću spram Nebeskog Oca osigurao pravednost božju. (Galaćanima 3: 6) Abraham je kroz period dugih godina imao razna iskustva koja su pred njega bila stavljena da razviju njegovo pouzdanje u Božje obećanje da blagoslovi cijelu ljudsku obitelj kroz njegovo potomstvo. U današnjoj lekciji Nebeski Otac daje upute koje bi otkrile dubinu Abrahamove naravi u izvanrednim okolnostima.

”Poslije tih događaja Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga: Abrahame! On odgovori: Evo me! Bog nastavi: Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati.”— 1.Mojsijeva 22: 1, 2

Kao neposredan odgovor, Abraham je rano ujutro ustao i putovao sa svojim sinom Izakom, i dvojicom slugu tri dana dok nisu stigli do mjesta gdje ga je Bog usmjerio da ide. Rekao je mladićima koji su ih

pratili da ih pričkaju dok se on ode pokloniti. Abraham je nosio nož i kremen dok je putovao s Izakom, koji je donio drvo za svoju vlastitu žrtvu.—vss. 3-6

Budući da je vidio da su i kremen i drvo bili spremni, bilo je normalno da Izak upita oca: "Gdje je janje za žrtvu paljenicu?" (vs. 7) Naš ključni stih odražava Abrahamovo apsolutno povjerenje da će cijela materija biti nadvladana božanskom providnošću, jer je odgovorio da će Bog providjeti janje.

Jasno je da se Izak u potpunosti usuglasio s time jer je Abraham tada sagradio žrtvenik, položio drva i povezao sina na njemu kao žrtvu. Dok je Abraham ispružio ruku da ubije Izaka, glas s neba proglasio je Božje odobravanje ove poslušnosti i da ne treba povrijediti svog sina, ali umjesto toga da mora žrtvovati ovna uhvaćenog u obližnjem grmu. Smjernom zahvalnošću Abraham je tada nazvao ovo mjesto Jehovah-jireh, što znači: "Jahve provida."—vss. 9-14

Od velike važnosti u razmatranju pojedinosti gore navedenog je prepoznavanje da ovdje Abraham predstavlja Nebeskog Oca koji je ponudio jedinorođenog Sina da bude žrtva za ljudsku obitelj. (Ivan 3: 16) U vrijeme Kristova zemaljskog boravka kad je želio biti kršten, Ivan Krstitelj je objavio sljedeće: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta."—Ivan 1: 29

Kada se ostvare uvjeti izraženi u ispunjenju Gospodinove molitve: " Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!", nastat će vječno veselje ljudske obitelji. (Matej 6: 10) Potom će cijelo područje blagoslova od Abrahamova obećanja postati stvarnost. Kako li će to izgledati!

Nijedan ti Bog nije sličan

***Ključni redak: „JAHVE,
Bože Izraelov! Nijedan ti
bog nije sličan ni na
nebesima ni na zemlji, tebi
koji držiš Savez i ljubav
svojim slugama što kroče
pred tobom sa svim svojim
srcem.“***

2.Ljetopisa 6: 14

***Izabrani tekst:
2.Ljetopisa 6:12-21***

U VRIJEME SVOJE vladavine, Salomonov otac, kralj David, želio je izgraditi hram kojim bi častio Boga, ali mu je to pravo bilo uskraćeno. Međutim, dopušteno mu je bilo skupiti materijale za izgradnju ove veličanstvene građevine. Rekao je Salomonu: "Sine! Bio sam nakanio u srcu sagraditi dom

imenu JAHVE, svoga Boga. Ali mi je došla JAHVINA riječ: 'Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio; nećeš ti graditi doma mome imenu jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom.'" —1.Ljetopisa 22: 7, 8

Nakon što je Salomon postao kraljem, potvrdio je Božju prisutnost među narodom Izraela koja se očitovala kroz Kovčeg saveza kojeg su svećenici donijeli u novoizgrađeni hram. U sklopu svečanosti svoje posvećenosti, Salomon se uspne na podignuto podnožje u predvorju hrama, i dlanovima okrenutim prema nebu, sagne glavu u molitvi. —2.Ljetopisa 5:1; 6: 13

U našem ključnom stihu, Solomon priznaje Božju nadmoć, milosrđe i vjernost njegovom zavjetu. Ravnoteža ove molitve podsjeća na mnoga obećanja Nebeskog Oca Izraelu i traži oprostenje kada je narod pobijeđen od neprijatelja i pokajanje zbog njihovih svojevrsnih postupaka. —2.Ljetopisa 6: 15-42

Pravilno razumijevanje Božjeg odnosa s istinskim narodom Izraela trebao bi nas podsjetiti na to kako su Izraelci bili Bogu omiljeni i pozvani da budu narod kraljeva i svećenika ako budu bili lojalni Savezu koji su primili na gori Sinaj. U više su navrata podsjećani na blagoslove za pridržavanje Božjeg zakona ili kaznu koja bi im slijedila ako su bili neposlušni.—3.Mojsijeva 26: 3-33

Naposljetku, kada je Krist došao do Židova da bude njihov Spasitelj, odbili su ga. "Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. Evo, napuštena vam kuća. Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: *Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!*"—Matej 23: 37-39

Nakon toga, poganima je produžena prilika da vrše Božju volju, što se očitovalo poslušnošću, nošenjem svog križa i samoodricanjem. Vjernost u praćenju takvog smjera do kraja životnog puta rezultirat će njihovom uzvišenošću kao kraljeva i svećenika koji pružaju blagoslov ljudskoj obitelji u svijetu obilježenom pravednošću.—Matej 16: 24; Otkrivenje 20: 6

Kako li je milosrdan Bog kada je za Izrael odredio oporavak od sljepoće. Kada Kristovo tijelo bude dovršeno, imat će priliku da se u potpunosti obnove božanskom milošću. Oni će tada zauvijek primiti milost

Nebeskog Oca za vrijeme njegova skoro uspostavljenog kraljevstva na zemlji.—Rimljanima 11: 25-29

Pouka tri

Narod slavi Jahvu

Ključni redak: „Svi sinovi Izraelovi, videći gdje se oganj sa slavom JAHVINOM spustio na Dom, padoše ničice k zemlji do kamenog poda; pokloniv se, počеше slaviti JAHVU jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav.“
2.Ljetopisa 7: 3

Izabrani tekst:
2.Ljetopisa 7: 1-9

NA KRAJU Salomonove molitve vatra je sišla s neba i progutala žrtvu paljenicu i prinešene žrtve povodom ceremonije posvećenja hrama. To se očitovalo božanskim odobrenjem i prizor je bio tako veličanstven da svećenici još nisu mogli ući jer je "slava JAHVINA" ispunila hram.—
2.Ljetopisa 7: 1, 2

Naš ključni stih dočarava učinak ovog živopisnog prikaza božanske prisutnosti među Izraelom.

Svi su ljudi uzvratili s poštovanjem i strahopoštovanjem, klanjajući se licima prema zemlji obožavajući i slaveći Boga radi njegove bezgranične dobrote i milosrđa.

Gore navedena je jedna od nekoliko biblijskih referenci koje odražavaju manifestaciju božanskog prihvatanja paljenice kada Židovi pokazivahu poštovanje Nebeskom Ocu. Na primjer, jednom prigodom, Izrael je ponovno pao obožavajući idola.

Baalovi proroci pozvali su svog lažnog boga da primi žrtvu na gori Karmelu, ali unatoč njihovim molbama tijekom dana, to nije ostvareno. U večernjim satima, Ilija je natopio žrtvenik s nekoliko bačvi vode, na kojem je bio položen junac. Kad je zazvao Jahvu, oganj proguta žrtvu paljenicu, kao i drvo, kamenje, prašinu, pa čak i vodu u jarku. Ljudi su zatim pognuli lica i obožavali istinskog Boga Izraelova.—1.Kraljevima 18: 17-39

Kako priliči kao hvalospjev i štovanje pokazali su povezanost s posvećenjem Salomonovog hrama, zahvaljivanje prinošenjem krvnih žrtava od strane kralja i naroda također je bio važan aspekt dokazivanja posebnog Izraelovog odnosa s Bogom. Štoviše, Salomonova ogromna zahvalnost za ovu priliku odrazila se njegovom žrtvom od 22.000 goveda i 120.000 ovaca. Ovaj nevjerojatan broj posebno je teško predočiti. Svećenici su bili aktivno uključeni u provođenje tih žrtvovanja i bilo je potrebno da Salomon posveti dodatni prostor u dvorištu oko hrama, jer žrtvenik koji se koristio u početku nije mogao primiti sve žrtve. Tijekom ove radosne prigode, Leviti su također sudjelovali uz svoje glazbene instrumente.— 2.Ljetopisa 7: 4-7

U vrijeme kad se odvijala ova proslava ljudi iz svih dijelova Izraela putovali su u Jeruzalem da proslave posebnu gozbu. Sedam dana su živjeli u sjenicama kao podsjetnik na to kako ih je Bog izbavio od egipatskog ropstva i bio s njima dok su lutali po pustinji 40 godina i živjeli u šatorima.—3.Mojsijeva 23: 34-43

Iako je ovaj blagdan u trajanju od sedam dana bilo nešto što se moralo održati svake godine, u ovom posebnom slučaju Izraelci su se okupili također i zato da bi bili svjedoci posvećenosti hrama. Aktivnosti su završile s dodatnim danom svetog saziva. (3.Mojsijeva

23: 36; 4.Mojsijeva 29: 35) Nakon toga, Salomon je odredio da se ljudi vrate u svoje domove. Završivši posvećenost hramu, Salomon je sagrađio svoju palaču, a njegova je slava postala znamenita za vrijeme Izraelove slave.—1.Kraljevima 7: 1; 2.Ljetopisa 7: 8-11

Pouka četiri

Pomoli se i potraži Božje lice

Ključni redak: „Ako ponizi se moj narod na koji je prizvano ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.“

2.Ljetopisa 7: 14

***Izabrani tekstovi:
2.Ljetopisa 7: 12-22***

BOG je odgovorio na Salomonovu molitvu posvećenosti ukazujući kako je prihvatio hram tako što ga je izabrao za bogoslužje i prinošenje žrtava. Također bi čuo njihove molitve za oprostaj na ovom mjestu kad bi se pokajali zbog poročnosti i prijestupa.—2.Ljetopisa 7: 12-16

Naš ključni stih naglašava nužnost poniznosti i molitve kako bi se Izraelski narod vratio u Božju milost. Kao dio snažnog upozorenja, Gospodin je obavijestio Salomona da će njegovo kraljevstvo biti potpuno utemeljeno ako se pokorava Božjim

zapovijedima. Međutim, ako je nevjeran, narod bi mogao biti izgnan, pa čak i slavni hram mogao bi biti uništen od strane njegovih neprijatelja.—vss. 17-22

Tijekom svoje rane vladavine, Salomon je imao mnoga impresivna postignuća koja su rezultirala osobnom slavom i relativnim mirom s Izraelovim susjedima. Njegovo ogromno bogatstvo i velika mudrost bili su legendarni, izazivajući tako druge, daleke vladare, kao što je kraljica od Sabe, da mu odaju poštovanje. Moglo se pretpostaviti da bi njegova ljubav prema Bogu i vjernost mogla prouzročiti procvat njegovog kraljevstva na neograničeno vrijeme, ali to se nije dogodilo. Tijekom kasnijih godina, Salomonov gubitak poštovanja prema Bogu doveo je do toga da njegova monarhija bude podijeljena nakon njegove smrti.

“Kada je Salomon ostario, njegove su mu žene okrenule srce prema drugim bogovima, i srce njegovo nije više potpuno pripadalo JAHVI kao što je pripadalo srce njegova oca Davida. Salomon je išao za Aštartom, boginjom Sidonaca, i Milkomom, sramotom Amonaca. Činio je ono što ne bijaše pravo u očima JAHVINIM i nije se sasvim pokoravao JAHVI kao što se pokoravao njegov otac David.”—1.Kraljevima 11: 4-6

Mnogo godina kasnije, u viziji, prorok Ezekiel je vidio Božju slavu kako napušta hram kad su Babilonci odveli Judu u zatočeništvo. (Ezekiel 10: 18, 19) Međutim, proročanstvo je i obećanje budućeg obnove Izraela za vrijeme mira.—Ezekiel 43: 2-5

Od posebnog značenja za nas je činjenica da su kršćani prikazani kao dio hrama. "Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi."—1.Korinćanima 3: 16, 17

Solomonov hram je uspostavljen kao mjesto susreta između Boga i Izraela kroz svećeništvo. Velika primjena te ilustracije bit će ispunjena kad Bog bude blagoslovio ljudsku obitelj kroz kraljevsko svećenstvo, koje se sastoji od našeg slavljenog Gospodina i njegove vjerne crkve.—1.Petrova 2: 9

Ako smo vjerni našem pozivu, moći ćemo pomoći u iskorjenjivanju smrti, patnje, plača i boli. (Otkrivenje 21: 3, 4) U to vrijeme će cijela ljudska obitelj primiti Božju milost za vrijeme kraljevstva mira koje je utemeljio "veći od Salomona", Krist, Glava i Tijelo.

2018 DATUM GOSPODINOVE VEČERE

Ispravno vrijeme za Godišnje obilježavanje Kristove smrti biti će u Četvrtak 29 Ožujak, 2018 nakon zalaska sunca.

